

РЕШЕНИЕ

№ 96

гр. С., 05.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, III ПЪРВОИНСТАНЦИОНЕН
ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на дванадесети септември
през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Георги Д. Чолаков

при участието на секретаря Юлиана Д. Божилова
като разгледа докладваното от Георги Д. Чолаков Търговско дело №
20221800900166 по описа за 2022 година

В. Й. Н. от гр. С., жк „Люлин“, бл.603, ап.22, с ЕГН *****, в качеството си на
съдружник в „А.“ ООД, ЕИК ., е предявила срещу дружеството обективно съединени иски
с правно основание чл.133, ал.1, изр.2-ро от ТЗ и чл.86, ал.1 от ЗЗД :

- за заплащане на сумата от 71 250 лева, съставляваща част от печалбата за 2018 год. и
2019 год. на „А.“ ООД, разпределена на съдружника В. Й. Н. с решения на общи събрания
на съдружниците от 02.10.2020 год., 06.10.2020 год., 12.10.2020 год., 21.10.2020 год.,
29.10.2020 год., 04.11.2020 год., 11.11.2020 год., 18.11.2020 год., 24.11.2020 год., 27.11.2020
год., 02.12.2020 год., 08.12.2020 год., 11.12.2020 год., 17.12.2020 год., 21.12.2020 год. и
23.12.2020 год. и

- за заплащане на мораторна лихва в размер на 11 657.30 лева за забава в плащането
на главницата от 71 250 лева за периода от 04.01.2021 год. до 15.08.2022 год.,

ведно със законната лихва върху сумите, считано от предявяване на исковите,
15.09.2022 год., до окончателното им изплащане.

Претендират се и направените по делото разноски.

С исковата молба се твърди, че ищцата е съдружник в „А.“ ООД, ЕИК ., с 25 дяла от
капитала на дружеството, по 100 лева всеки. Твърди, че с протоколни решения от 02.10.2020
год., 06.10.2020 год., 12.10.2020 год., 21.10.2020 год., 29.10.2020 год., 04.11.2020 год.,
11.11.2020 год., 18.11.2020 год., 24.11.2020 год., 27.11.2020 год., 02.12.2020 год., 08.12.2020
год., 11.12.2020 год., 17.12.2020 год., 21.12.2020 год. и 23.12.2020 год. ОСС на „А.“ ООД е
взело решения за разпределяне между двамата съдружници в дружеството, пропорционално
на притежаваните от тях дялове, на сумата в общ размер на 150 000 лева, представляваща

част от печалбата на дружеството за 2018 год. и 2019 год., под формата на дивиденди, които да бъдат изплатени в срок до 31.12.2020 год. Твърди се, че общата печалба на дружеството за двете години е в била размер на 333 864.57 лева, като от тази сума съгласно взетите по-горе решения е разпределена единствено частта от нея в размер на 150 000 лева.

Твърди се, че „А.“ ООД е декларирало и изплатило данък върху разпределената част от печалбата, видно от приложените с и.м. декларация по чл.55, ал.1 от ЗДДФЛ и чл.201, ал.1 от ЗКПО, справка по чл.73, ал.1 от ЗДДФЛ и справка от НАП за изплатени суми. Удържаният данък върху полагащата се на ищцата разпределена печалба на дружеството е в размер от 3 750 лева, част от общо начисления данък от 7 500 лева, с която сума следва да бъде намалена сумата от 75 000 лева или следващият се на В. Н. дивидент като чиста стойност възлиза на 71 250 лева – сумата, предмет на първия предявен иск.

Сочи се, че 31.12.2020 год. бил крайния срок за изплащане на разпределените дивиденди, определени съгласно решенията на ОСС на ответното дружество. Считано от тази дата дружеството е изпаднало в забава спрямо съдружника В. Н., поради което ѝ дължи мораторна лихва за забава в плащането на главницата от 71 250 лева, която за претендирания с и.м. период от 04.01.2021 год. до 15.08.2022 год. възлиза на 11 657.30 лева – сумата, предмет на втория предявен иск.

Преписи от и.м. и приложенията към нея са връчени на ответника с указанията по чл.367-370 от ГПК, като в срока по чл.367, ал.1 от ГПК същият е подал писмен отговор, с който е оспорил исковете по основание и размер, взел е становище по обстоятелствата, на които се основават и е направил възражения срещу тях.

С отговора се оспорват твърденията по исковата молба, че на изброените дати в периода 02.10.2020 год. – 23.12.2020 год. са били провеждани ОСС на ответното дружество, на които да са взети решения за разпределение на печалбата между съдружниците за 2018 год. и 2019 год. Твърди се, че подписите, положени на стр.2 във всички приложени протоколи за втория съдружник и управител на „А.“ ООД – Р.Р.Н., не са положени от нея. Във връзка с оспорването на документите се иска представянето им от ищцата в оригинал и след представяне на оригиналите – допускане на графологична експертиза, която да установи авторството на подписите, положени от името на съдружника Н..

Ответникът също претендира направените по делото разноски.

Пълномощникът на ищцата в о.с.з. на 12.09.2023 год. е направил искане по чл.78, ал.5 от ГПК за присъждане на по-нисък размер на разноските, съставляващи претендирано от ответника прекомерно адвокатско възнаграждение.

В о.с.з. на 09.05.2023 год. съдът по искане на пълномощника на ответника е открил на осн. чл.193 от ГПК производство по оспорване истинността на представените от ищцата в оригинал в същото с.з. документи – 16 бр. протоколи от общи събрания на съдружниците на „А.“ ООД, ЕИК ., проведени на 02.10.2020 год., 06.10.2020 год., 12.10.2020 год., 21.10.2020 год., 29.10.2020 год., 04.11.2020 год., 11.11.2020 год., 18.11.2020 год., 24.11.2020 год., 27.11.2020 год., 02.12.2020 год., 08.12.2020 год., 11.12.2020 год., 17.12.2020 год., 21.12.2020

год. и 23.12.2020 год. – по отношение на авторството на същите и автентичността на подписите, положени в тях от името на съдружника Р.Р.Н..

Софийски окръжен съд, като прецени събраните по делото доказателства и ги обсъди във връзка с доводите на страните, приема за установено следното :

От служебно извършена справка в ТРРЮЛНЦ се установява, че ищцата В. Й. Н. е съдружник в „А.“ ООД, ЕИК ., с 25 дяла от капитала на дружеството, по 100 лева всеки. Вторият съдружник в ООД, който е и управител на дружеството, е Р.Р.Н..

Във връзка с направеното от пълномощника на ответника оспорване на истинността на представените от ищцата в заверен препис с исковата молба 16 бр. протоколи от общи събрания на съдружниците на „А.“ ООД, за които се твърди да удостоверяват взети решения за разпределяне между двамата съдружници на част от печалбата на дружеството за 2018 год. и 2019 год., пълномощникът на ищцата е заявил, че ще се ползва от оспорените документи и е представил същите в оригинал, като съдът е открил производство по оспорване истинността им – по отношение на авторството на същите и автентичността на подписите, положени в тях от името на съдружника Р.Р.Н.. Съдът е определил срок за представяне на сравнителен материал от подписа на съдружника Р.Р.Н. за нуждите на исканата от ответника графологична експертиза и след представянето на образци от подписите на лицето, положени лично от нея пред нотариус, удостоверено с нотариална заверка, е допуснал исканата експертиза.

Видно от заключението на графологична експертиза, оспорено от пълномощника на ищцата, в изследваните 16 бр. протоколи подписите, положени от името на Р.Р.Н., не са изпълнени от това лице.

При така установената фактическа обстановка съдът стигна до следните правни изводи :

Предявените искове са недоказани по основание и следва да се отхвърлят.

За да възникне правото на дивидент за съдружника в дружеството с ограничена отговорност следва да е взето решение на общото събрание на съдружниците по чл.137, ал.1, т.3 от ТЗ за изплащане на печалбата, като такова решение може да бъде взето след изтичане на финансовата година и приемането на годишен счетоводен отчет и баланс. В тежест на ищцата, съдружник в „А.“ ООД, която твърди, че ОСС на дружеството е взело такива решения за изплащане на част от печалбата за 2018 год. и 2019 год., обективирани в цитираните в и.м. 16 бр. протоколи, е да го установи.

Видно от протоколите, всички еднотипно изготвени, същите са от две страници, като на първата от тях е отразен дневният ред и взетите решения от дружествения орган, а на втората фигурират единствено подписи на съдружниците – което само по себе си не може да свърже по какъвто и да било начин съдържанието на двете отделни и без всякаква връзка страници на всеки от протоколите. Отделно, от заключението на графологичната експертиза,

ценено от съда като обективно и задълбочено, по несъмнен начин бе установено, че на страница втора от всеки от протоколите /ако условно се приеме, че между двете страници има връзка/, подписите, положени от името на съдружника Р.Р.Н., не са изпълнени от това лице – т.е. протоколите не удостоверяват взети решения от ОСС на „А.“ ООД, а евентуално – единствено изявления на втория подписал същите съдружник – ищцата В. Й. Н..

Поради изложено и тъй като ищцата не установи взети решения от ОСС на ответното дружество за изплащане на съдружниците на част от печалбата за 2018 год. и 2019 год., същата не установи правото си дивидент в размер на 71 250 лева, поради което искът по чл.133, ал.1, изр.2-ро от ТЗ следва да се отхвърли изцяло, а вследствие на горното – да се отхвърли изцяло и акцесорния иск по чл.86, ал.1 от ЗЗД.

Доколкото по делото бе установено, че всички представени в оригинал документи, по отношение на които е било открито на осн. чл.193 от ГПК производство по оспорване на истинността им, са неистински по изложените горе съображения, на осн. чл.194, ал.3 във вр. с ал.2 от ГПК протоколите следва да се изключат от доказателствата по делото и оригиналите следва да бъдат изпратени на осн. чл.194, ал.3, изр.2-ро от ГПК на прокуратурата – след влизане на настоящото решение в сила.

В хода на производството по делото ответникът е удостоверил разноски в общ размер на 6 500 лева – 6 000 лева заплатен адвокатски хонорар за процесуално представителство по т.д. № 166/2022 год. на СОС и внесен депозит от 500 лева за графологичната експертиза, които с оглед изхода на делото на осн. осн. чл.78, ал.3 от ГПК ищцата следва да бъде осъдена да му заплати изцяло. Не са налице основания за намаляване по реда на чл.78, ал.5 от ГПК на така заплатеното адвокатско възнаграждение – с оглед направеното от ищцата искане, доколкото същото е договорено под минималния размер от 7 282.58 лева, установен с чл.7, ал.2, т.4 от Наредба № 1/09.07.2004 год. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Претендираните от пълномощника на ответника разноски за процесуално представителство пред САС във връзка с изготвена и подадена частна жалба срещу определението на СГС за допускане на обезпечение на бъдещите /настоящите/ икове, не следва да бъде възлагано върху ищцата, тъй като, първо, такова процесуално представителство не е удостоверено и второ, не е представен актът на САС, от който да е видно, че обжалваното определение е било отменено – само в такъв случай ответникът би имал право на разноски по реда на чл.78, ал.3 от ГПК, които да бъдат присъдени в исковото производство.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА на осн. чл.194, ал.3 във вр. с ал.2 от ГПК неистинността на следните документи, представени в оригинал от пълномощника на ищцата в о.с.з. на 09.05.2023 год. по т.д. № 166/2022 год. на СОС и в заверени преписи с исковата молба – 16 бр. протоколи от

общи събрания на съдружниците на „А.“ ООД, ЕИК ., проведени на 02.10.2020 год., 06.10.2020 год., 12.10.2020 год., 21.10.2020 год., 29.10.2020 год., 04.11.2020 год., 11.11.2020 год., 18.11.2020 год., 24.11.2020 год., 27.11.2020 год., 02.12.2020 год., 08.12.2020 год., 11.12.2020 год., 17.12.2020 год., 21.12.2020 год. и 23.12.2020 год. – по отношение на автентичността на подписите, положени в тях от името на съдружника Р.Р.Н., като **ИЗКЛЮЧВА** неистинските документи от доказателствата по делото.

ОТХВЪРЛЯ предявените от В. Й. Н. от гр. С., жк „Люлин“, бл.603, ап.22, с ЕГН *****, срещу „А.“ ООД, ЕИК . обективно съединени иски с правно основание чл.133, ал.1, изр.2-ро от ТЗ и чл.86, ал.1 от ЗЗД :

- за заплащане на сумата от 71 250 лева /седемдесет и една хиляди двеста и петдесет лв./, съставляваща част от печалбата за 2018 год. и 2019 год. на „А.“ ООД, разпределена на съдружника В. Й. Н. с решения на общи събрания на съдружниците от 02.10.2020 год., 06.10.2020 год., 12.10.2020 год., 21.10.2020 год., 29.10.2020 год., 04.11.2020 год., 11.11.2020 год., 18.11.2020 год., 24.11.2020 год., 27.11.2020 год., 02.12.2020 год., 08.12.2020 год., 11.12.2020 год., 17.12.2020 год., 21.12.2020 год. и 23.12.2020 год. и

- за заплащане на мораторна лихва в размер на 11 657.30 лева /единадесет хиляди шестстотин петдесет и седем лв. и тридесет ст./ за забава в плащането на главницата от 71 250 лева за периода от 04.01.2021 год. до 15.08.2022 год.,

ведно със законната лихва върху сумите, считано от предявяване на исковите, 15.09.2022 год., до окончателното им изплащане.

ОСЪЖДА на осн. чл.78, ал.3 от ГПК В. Й. Н. от гр. С., жк „Люлин“, бл.603, ап.22, с ЕГН *****, да заплати на „А.“ ООД, ЕИК . направените по делото разноси в размер на **6 500 лева** /шест хиляди и петстотин лв./.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

След влизане на решението в законна сила заверен препис от същото, ведно с оригиналите на признатите за неистински документи, да се изпратят на осн. чл.194, ал.3, изр.2-ро от ГПК на Софийска градска прокуратура.

Съдия при Софийски окръжен съд: _____